

Kuin silloin ennen liki 50 vuotta sitten Rautatientorilla, eli pelimiehet valmiina pyrähdykseen, kunhan Reino "Rexi" Sarlin on pilliinsä puhaltanut. Pelimiehet oikealta lukien Aulis Mäkinen, Timo Vanhakangas, Asko Rintapää, Väinö Kallio, Olli Peltoniemi ja Tapio "Pippana" Raatikainen.

"Kaikki kuuluu jalkapallohon." Näin nasevasti sanoitti Heikki Nopanen aikoinaan KPV-humppaa. Tuo näkemys istuu hyvin viime kauden KPV-toimintaan, niin viheriöllä kuin sen ulkopuolellakin. Monet teot ja numerot todistavat, että eteenpäin on menty. Uudet tuulet hallituksessa ovat merkinneet monia uudistuksia, joilla on heijastusta tulevaisuuteen ja sen kautta myös kauden pistepottiin.

Aina ei voida mennä vain myötämääseen, vaan takaiskujakin on koettava. Päällimmäisinä muistuvat mieliin A-juniorijoukkueen puuttuminen, talouteen vaikuttava katselijamäärien kasvun jääminen odotettua pienemmäksi ja viimeisenä naisjoukkueen kokemana "tuomaritappio" Vantaan Tikkurilassa. Ikävältä sekin maistuu, kun "omat koirat purevat" useammalta suunnalta ja juniorivalmennuksen KPV:ssa saaneita värvätään jopa kilpailijoihin. Sekin olisi opittava hyväksymään ajan muuttumiseen ja syksyn ilmiöihin kuuluvana. Seuran ja juniorivalmentajan palkkion vuosien työstä korjaavat toiset, ilmaiseksi. "EU-säännöt" sen sallivat.

Edustusjoukkueen seitsemän lisäpisteen kasvu edelliskauteen verrattuna kertoo eteenpäin menosta. Ilman protestitappiota ja loppukierrosten tappioputkea olisi jopa kamppailtu karsijan paikasta. Jossittelu on turhaa, mutta tosiasiatkin on voitava tunnustaa.

Kauden iloisimpia yllätyksiä oli ilman muuta naisjoukkue. Sen tuloksista aivan erityinen kiitos lähtee tältäkin suunnalta Ristolle, Peterille, Harrille, Vesalle, Lailalle ja Pialle sekä tietysti koko pelaajistolle. Tikkurilassa karsintapelin nähtävät suurimmaksi kannoksi sanoineet ottelun erotuomarin. Toivottavasti hän ei ollut sen virinnee ajatuksen takana, että helsinkiläisille on edullisempää, jos mestiksen joukkueet ovat kovin läheltä toisiaan. Pikkufinaalin voitto kertoi osaltaan sitä, että täältä tullaan ja julkisuuttahan sillä saatiin seuralle pienen rahapalkinnon ohella.

Positiivisista asioista kolmantena nousee esiin Akatemian SM-pronssi. Saavutus todistaa, että Kokkolassa on jälkikasvu, kunhan se hoidetaan oikein. Pelejä näkemättä ja saavutusta arvioitaessa tulee ensimmäisenä mieleen valmentajan osuus. Kim Huuhka yli 200:n KPV:n edustusjoukkueen ottelukoemuksella toi ryhmään sitä osaamista ja

Positiivista yksilöpuolella oli myös orastava paluu taitokisojen menestyksiin. "Taito on jalkapalloilijan instrumentti", on lausahdus, joka kestää kovemmankin kritiikin. Laadusta työ tunnetaan jalkapallovalmennuksessa ja se on hyvä tiedostaa niin junioreitten kuin heidän vanhempinsa.

Muutaman kerran olen kuluneena vuotena istunut samaan pöytään niiden kanssa, jotka seuran hallituksessa tekevät päätöksiä. Ulkopuolisena, mutta toki olen suuni saanut avata. Hämmästys on monesti tapaamisen jälkeen vallannut mielen, kun on käynyt läpi esityslistaa ja kuullut ratkaisuja, joiden eteen nykyään hallituksessa joudutaan. Suuri kunnioitukseni nousee niitä miehiä ja naisia kohtaan, jotka jaksavat uhrata ajatuksiaan ja vapaa-aikaansa työssään KPV:n menestyksen hyväksi. Kunpa kaikki asiat ja puheenvuorot voitaisiin painaa kaikkien luettavaksi, niin varmasti kunnioitus hallituksen työlle saisi uudet mittasuhteet.

Tämän voi hallitus tulkita ainakin kaikkien niiden taholta tullee kiitokseksi, jotka ovat sijoittaneet 20 euroa seuran jäsenmaksutilille. Toteutettu jäsenhankintakampanja kasvatti tuota joukkoa ilahduttavasti, mutta vielä suuremmaksi sitä odotettiin. Jäsenmäärän kasvu on yksi todiste hallituksen aktiivisuudesta.

Heikki Nopasen sanonta pitää paikkansa myös kansainväliseen jalkapalloiluun. EM-tasolla taito pääsi oikeuksiinsa, kun Espanja palasi vuosikymmenten katkon jälkeen kulkakantaan. Tätä menestystä saattoi ennakoita, kun olen katsonut lukuisia tv-pelejä Pyreneitten niemimaalta. Vaikka joukkueissa on paljon vierastyöläisiä, niin oma jälkikasvu on tuottanut paljon huippuyksilöitä, jopa viintiinkin. Ihailemistani taitojoukkueista olisin toivonut Portugalille ja Hollannille parempaa EM-menestystä.

Suomen menestyksestäkin on löydet-

sapelin Saksaa vastaan. Lisäksi 21- ja 19-vuotiaat nuorisomaajoukkueet ovat antaneet uskoa paremmasta tulevaisuudesta. Edessä on maaottelurintamalla varsin haasteellinen vuosi naisten ja nuorten EM-turnauksineen sekä miesten MM-karsintapeleineen. Kun ne ovat takana, voidaan arvioida paremmin suomalaisen jalkapalloilun marsisuuntaa.

Aina silloin tällöin putkahtaa lehtiin mielipiteitä Kokkolan jalkapallostadionista. Viimeksi kuntavaalien alla kävi näin. Oma kantani ei ole muuttunut ja ilokseni olen pannut merkille monen toisenkin jalkapallomiehen yhteneväisen kannan. Stadion, jos se joskus nousee, tulee rakentaa nykyisen Keskuskentän paikalle. Siellä on pelattu Kokkolan jalkapallohistorian parhaat saavutukset ja tilaa alueella on riittämiin. Hyvällä suunnittelulla saadaan lisää parkkipaikkoja, jos niitä ylipäätään tarvitaan. Nykyisiin puitteisiin sopi '60-70-luvuilla hyvin liki kymmentuhantiset katselijamäärät ilman suurempia purnauksia. Olenaisempaa oli se, mitä aidan sisäpuolella tapahtui. Ilmeisesti myös taloudelliset seikat puoltavat tätä ratkaisua. Vai painavatko grynderien unelmat enemmän?

Piirikin on kokouksensa pitänyt ja ilman yllätyksiä, ellei sellaiseksi lasketa puheenjohtajan valintaa. Vuosia sitten hän maaottelun yhteydessä Helsingissä Finnairin stadionin kutsuvieraskatsomossa vakuutti minulle, että silloinen puheenjohtajakso olisi hänelle viimeinen. Pari jaksoa on tainnut tulla senkin jälkeen. Jos valta maistuu isommissa kehissä, niin sama heijastuu näköjään pienempiinkin. Eri asia onkin sitten halutaanko edistystä ja yhteisenkeä. Ennakkotaktikointi toimi ja KPV syrjäytettiin valinnoissa taas kerran. Tapahtuneen hyvä puoli on siinä, että tehokkaasti toimijoitten panos

saadaan täysimääräisenä oman seuran käyttöön.

Vuosia sitten tässä lehdessä arvostettu erotuomari Kurt Cederberg totesi, että paras erotuomari on "näkyvätön" erotuomari. Tuo viisaus tuntuu kääntyneen ylösalaisin. Rohkenen olla sitä mieltä, kun ajattelen edustusjoukkueen saamien keltaisten korttien määrää, naisjoukkueen kokemusta karsintapelissä ja myös tv-peleissä nähtyä. Tiedän, että valmentaja-Jarmo ei yhdy näkemykseeni. Pelin luonne on jonkin verran muuttunut "Kurren" ajoista, mutta myös palkkiot ovat muuttuneet ja olisi lupa odottaa tason nousua myös tällä sektorilla.

Erotuomarinen lailla tekee mieli heittää piikki toimittajille, jotka tv-otteluita selostavat. Monesti on tullut mieleen, että ovatko he "maksettuja", kun pitää vängällä kehua heikkotasoista peliä erinomaiseksi. Viimeksi tällainen tuli mieleen seurattessani Werden Bremenin ja Panathinaikosin peliä. Saksalainen jalkapalloilu ei ole mieleeni.

Muutamia yhdistyksiä, ainakin neljää, läheltä seuranneena ja jopa niiden toimintaan osallistuneena olen tuntenut huolta yhdistyskulttuurin muutoksesta. Kuinka vaikeaa onkaan nykyään saada vastuunkantajia jopa pitkän iän ja kunniaakaan saran tehneisiin yhdistyksiin. Oma vapaa-aika, jota on paljon enemmän kuin takavuosina, halutaan käyttää vain itseä ajatellen. Liian harva ajattelee, mitä tällä osallistumisella voi saavuttaa – vieläpä itselleen. Yhdistyksestä riippuen se voi tuottaa fyysistä tai henkistä hyvinvointia, ehkä molempia. Talkoot ovat omassa muistissa ja kokemuksissa yksi parhaita yhdistysten oheistoimintoja, mutta nykyään sekin lisärahan hankinta korvataan mieluummin jakamalla pankkisiirtolomakkeita.

Pallo-Veikko lehti putkahti painokoneesta 75. kerran. Sisältö jää lukijan arvioitavaksi, mutta sen tuottamisesta lehtiryhmän vetäjänä haluan kiittää kaikkia sisällön tuottamiseen osallistuneita. Lehteä painettiin ennätysmäärä ja jakelualue laajennettiin pyynnöstä Kälvää koskevaksi. Uskotaan jalkapalloilun eteenpäin menoon Kokkolassa. Siunattua Joulurauhaa ja Hyvää Uutta Vuotta.

- vote